

Oponentský posudek na práci M. Vyskočilové *Odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci s důrazem na institut regresní náhrady*

Kandidátka předložila diplomovou práci, obhájenou na Právnické fakultě UK, o rozsahu 134 stran (s přílohami jde o celkový rozsah podstatně větší, asi tak dvojnásobný) a požaduje její uznání jako práce rigorózní.

Především je třeba konstatovat, že uchazečka zvolila poněkud neobvyklý přístup, když v přílohách č. 1 až 3 rozebírá některé související otázky (1. Právní úprava povinných k regresní úpravě, 2. Poznatky obiter dictum, 3. Z historie odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci). Domnívám se, že by bylo vhodnější tyto partie adekvátním způsobem včlenit do vlastního textu práce. To ostatně platí i o některých relevantních (obsáhlejších) poznámkách pod čarou ve vlastním textu. Nebývá také obvyklé považovat za samostatnou kapitolu *Seznam použitých zkratk* (některé se ovšem v textu zbytečně opakují, např. s. 35, 36, 39), téměř výhradně se tato partie (bez dalšího) předřazuje vlastnímu textu.

Jinak jde o čtivě napsanou práci, která se zvláště zabývá významným aspektem problematiky náhrady veřejnoprávní škody, tj. institutem regresní náhrady, který je odbornou literaturou zpravidla opomíjen, resp. minimálně traktován. Souhlasím nicméně s doc. M. Kopeckým, že mohla být kvantitativně větší pozornost věnována právě tomuto základnímu tématu oproti jiným otázkám v práci rozebíraným.

Je třeba ocenit práci s literaturou i judikaturou, zpracování empirického průzkumu a také vyjádření vlastních přístupů a názorů. Citace ustanovení právních předpisů v poznámkách si uchazečka nicméně mohla odpustit. Závěr není závěrem v pravém smyslu slova, představuje spíše shrnutí zkoumaných otázek. Domnívám se, že kandidátka mohla v textu konkrétněji vyjádřit své představy a návrhy *de lege ferenda*, zvláště právě k problematice regresních náhrad.

Jistě by bylo možné vyslovit některé konkrétní připomínky, což však bylo spíše úkolem oponentů diplomové práce. Nicméně bych upozornil alespoň na pár problematických míst. Nesdílím názor, že předpoklady pro vznik povinnosti k náhradě škody a nemajetkové újmy jsou stejné (s. 16). Patrně nelze říci, že veřejná moc vykonává veřejnou správu, spíše platí že (také) orgány veřejné správy vykonávají veřejnou moc, resp. její součást, tj. veřejnou správu (s. 18). Stejně jako Ústavní soud nemám za to, že zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, představuje jediný zákon, který provádí čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (s. 32 a 38).

Navzdory uvedeným připomínkám a poznámkám mám za to, že v předložené práci kandidátka prokázala schopnost samostatné tvůrčí činnosti. V tomto směru způsob zpracování přesahuje běžnou úroveň diplomových prací, a proto dílo doporučuji k dalšímu řízení.

V Brně dne 18. září 2019

Prof. JUDr. V. Sládeček, DrSc.